

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.3/J/2013

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 17J

Ședința publică din 25 noiembrie 2013

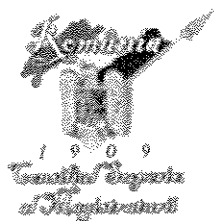
Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de I.J. împotriva pârâtului P.M., judecător în cadrul Curții de Apel O., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în manifestarea unei atitudini care aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșită în exercitarea și în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, în implicarea judecătorului în rezolvarea problemelor juridice ale mai multor părți – prieteni, cunoștințe, în nerespectarea secretului deliberării și respectiv în imixtiunea în activitatea altui judecător, abateri prevăzute de art. 99 lit. a), b), j) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile pe fond au avut loc în ședința publică din data de 15.11.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 25.11.2013,

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

când a hotărât următoarele:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 3/J/2013, I.J. a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului P.M., judecător în cadrul Curții de Apel O., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), b), j) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că în toamna anului 2012, pârâtul l-a determinat pe ofițerul de poliție C.C., din cadrul Brigăzii de Combatere a Crimei Organizate O., să inițieze o cercetare față de D.I., sora vitregă a lui P.M.V, persoană cu care magistratul avea o relație apropiată. Cercetarea respectivă a fost concepută ca un instrument de presiune asupra numitei D.I. pentru a o determina pe aceasta să renunțe la a se prostitua legal în Austria și de a relua relația cu T.S (fost inspector școlar general adjunct), cu care judecătorul P.M. și ofițerul C.C erau prieteni.

Se susține că judecătorul P.M. și-a folosit cunoștințele de drept procesual penal și de cooperare judiciară internațională în materie penală pentru a-l determina pe polițistul C.C să „fabrice” un dosar pe numele lui D.I.,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

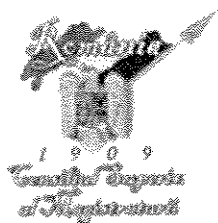
„să fie dur” cu aceasta, să o acuze de practicarea prostituției și să o amenințe pe aceasta chiar cu arestarea preventivă, monitorizând continuu acțiunile polițistului și sfătuindu-l pe acesta cu privire la acțiunile pe care trebuie să le întreprindă „pentru a deschide procedura”, astfel încât cele menționate anterior să fie posibile și veridice.

În sfera aceleiași practici se circumscrie și fapta prezentată la **punctul A subpunctul 2**, acțiunile judecătorului P.M. fiind incompatibile cu cele care trebuie să caracterizeze conduita unui magistrat.

Astfel, se reține că în ziua de 24.10.2012, domnul judecător P.M., prin intermediul numitei P.M.V, a cerut unor interlopi să-l identifice și să-i aplice o corecție fizică unui bărbat de etnie romă care a avut un comportament necorespunzător la adresa lui. Câteva ore mai târziu, interlopilor, un oarecare “C.” și un altul poreclit “comisarul”, l-au identificat și bătut pe bărbatul care l-a ofensat pe judecător.

În ceea ce privește situația expusă la **punctul A subpunctul 3**, cu toate că aceasta nu se circumscrie vreunui caz de incompatibilitate dintre cele prevăzute expres și limitativ de art. 48 Cod de procedură penală, se apreciază că întreținerea și cultivarea în mod constant și continuu de către domnul judecător P.M. a unor relații notorii de prietenie cu persoane condamnate, arestate preventiv sau trimise în judecată pentru săvârșirea unor infracțiuni, reprezintă acte nedemne pentru un magistrat, a cărui imagine reprezintă oglinda sistemului judiciar.

Astfel, se reține că din activitățile de cercetare efectuate în dosarul nr. al D.N.A. – Secția de combatere a corupției a rezultat că domnul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] judecător P.M. a întreținut și întreține relații apropiate cu inculpatul M.V., judecat de Tribunalul B. într-un dosar de evaziune fiscală.

În cursul judecății desfășurate la Tribunalul B., împotriva încheierii de ședință din data 19.09.2012 a declarat recurs inculpatul M.V. T., următorul termen de judecată la prima instanță fiind stabilit pentru data de 17.10.2012.

Pe rolul Curții de Apel O., dosarul a fost înregistrat la 21.09.2012 sub numărul, repartizat aleatoriu completului CIR recurs, compus din P.M., P.E.M și Vidican Denisa Daniela, cu prim termen de judecată stabilit pentru 16.10.2012 .

Prin rezoluția din 21.09.2012 a doamnei judecător P.M.E, s-a preschimbat din oficiu termenul de judecată pentru data de 02.10.2012, termen de judecată la care a fost pronunțată decizia penală nr., prin care a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de inculpatul M.V. T. și obligat acesta la plata sumei de 50 lei cheltuieli judiciare în recurs .

Din verificările prealabile efectuate de către I.J. a rezultat că, în dimineața zilei de 02.10.2012 (cea a termenului de judecată de la Curtea de Apel O.), orele 07:40:24, judecătorul P.M. îl contactează telefonic pe inculpatul M.V. T., pentru a-și stabili o întâlnire, după ce, cu o zi înainte (în 01.10.2012) stabiliseră de principiu că trebuie să se întâlnească.

Chiar specializarea domnului judecător în soluționarea în mod exclusiv a cauzelor de natură penală ar fi trebuit să impună acestuia, pe lângă obligația generală de rezervă care revine oricărui magistrat, o prudență și o rețineră cu atât mai mare, cu cât este una dintre persoanele îndrituite de lege să judece

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
cauze de natura aceloră pentru care prietenii săi sunt trași la răspundere penală.

În opinia I.J. faptele prezentate anterior se circumscriu, abaterii disciplinare reglementate prin dispozițiile art. 99 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, potrivit cărora constituie abatere disciplinară „manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu”.

În ceea ce privește situațiile prezentate la **punctul B subpunctele 1 – 4**, I.J. a apreciat că faptele judecătorului cercetat disciplinar întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b), din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificări, respectiv încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții.

Astfel, în ceea ce privește fapta de la **punctul B subpunctul 1**, se arată că judecătorul cercetat disciplinar a intrat într-o relație extrajudiciară cu o persoană condamnată în primă instanță și în apel, și anume inculpatul G.T., care avusese o afacere judiciară chiar pe rolul completului din a cărui compunere făcea parte magistratul, iar ulterior abținerii sale, pe rolul instanței la care acesta funcționa.

În virtutea acestei relații, judecătorul, cunoscând situația juridică gravă a inculpatului cu care avea o relație apropiată, a avut mai multe întâlniri cu acesta, la propriul domiciliu, unde a purtat discuții pe marginea situației juridice a inculpatului, reflectată în soluția de condamnare pronunțată de Curtea de Apel O., secția penală și pentru cauze cu minori în dosarul în care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
judecătorul se abținuse și i-a recomandat un avocat potrivit posibilităților materiale ale inculpatului, pe care acesta din urmă l-a și angajat ca apărător în stadiul procesual al recursului, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procedând în acest mod, judecătorul cercetat disciplinar și-a încălcat obligația generală de rezervă care revine oricărui magistrat, de a nu da consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția, cu atât mai mult cu cât, inițial a fost chiar una dintre persoanele investite să judece cauza pentru care prietenul său a fost tras la răspundere penală, iar hotărârea nu a rămas definitivă, nefiind încă soluționat recursul declarat de inculpatul cu care magistratul a dezvoltat o relație de prietenie.

Cu privire la fapta descrisă la **punctul B subpunctul 2**, se arată că săvârșirea abaterii disciplinare s-a produs în modalitatea indicării, de către judecătorul cercetat disciplinar, a adresei de e-mail de serviciu al greșierului-șef de la Secția penală și pentru cauze cu minori a Curții de Apel O., în cadrul căreia își desfășura activitatea, pentru a-i fi furnizată o hotărâre judecătorească pe care urma a o studia, în vederea acordării de consultații juridice referitoare la calea de atac de exercitat, pe fondul unei vechi relații de prietenie cu numitul T.F.S., fost coleg de școală generală al judecătorului cercetat disciplinar. Acesta l-a căutat pe magistrat pentru a-i solicita consiliere într-o problemă de ordin legal, respectiv într-un proces pe care societatea pe care o administra, „O. C.” SRL Marghita, îl pierduse.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Procedând astfel, judecătorul cercetat disciplinar și-a încălcat de asemenea, obligația care revine oricărui magistrat, de a nu da consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția, cu atât mai mult cu cât, discuțiile pe marginea rezultatului procesului derulat în primă instanță au avut loc la sediul instanței în cadrul căreia domnul P.M. își desfășura activitatea de judecător, iar modalitatea aleasă pentru a-i parveni hotărârea a presupus utilizarea unor mijloace tehnice din dotarea aceleiași instanțe, Curtea de Apel O..

În ceea ce privește fapta prezentată la **punctul B subpunctul 3** se susține că întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificări, având în vedere că, magistratul, în deplină cunoștință de cauză, s-a implicat în a rezolva problemele judiciare ale unei alte cunoștințe, numitul B.S.M, agent șef principal în cadrul IPJ B. – Serviciul Rutier, reieșind din probele administrate că, într-un interval mai lung de timp, l-a consiliat pe acesta în privința mijloacelor legale de a acționa împotriva unei terțe persoane cu care avea probleme judiciare, a fost ținut la curent cu evoluția demersurilor juridice întreprinse și s-a oferit, la finalul acestora, să analizeze rezoluția procurorului de caz, în vederea atacării la instanța competentă.

Împrejurarea că, agentul de poliție nu a mai fost interesat de continuarea acestui demers, nu poate fi de natură a-l exonera pe judecător de răspunderea

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

[REDACTED] [REDACTED]
disciplinară, faptele sale anterioare fiind suficiente pentru a demonstra existența laturii obiective a abaterii disciplinare susmenționate.

În cazul prezentat la **punctul B subpunctul 4**, se arată că judecătorul cercetat disciplinar, deși îl cunoștea pe inculpatul P.N., atât personal, cât și în calitate de colaborator al concubinei sale, investit fiind în mod aleatoriu cu judecarea unui dosar în care acesta avea calitatea de recurent, a omis a face aplicarea dispozițiilor art. 48 alin. 1 lit. d) și a art. 50 din Codul de procedură penală, ori a art. 5 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori a aduce la cunoștința colegelor de complet faptul că îl cunoștea pe recurentul inculpat.

Mai mult, în condițiile promovării unei *căi de atac inadmisibile*, completul de recurs, condus de către domnul judecător P.M., a dispus administrarea de probe la solicitarea inculpatului recurent P.N., în vederea verificării „*temeiniciei promovării căii de atac a recursului*”.

Referitor la fapta prezentată la **punctul B subpunctul 5** se susține că aceasta întrunește elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și j) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, prin aceea că, domnul judecător P.M. investit fiind în mod aleatoriu, în calitate de membru al completului de recurs, cu judecarea unui dosar în care numiții M. și S. aveau calitatea de recurenți, a omis a face aplicarea dispozițiilor art. 48 alin. 1 lit. d) și a art. 50 din Codul de procedură penală, ori a art. 5 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu

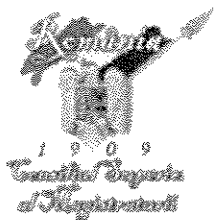
*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
modificările și completările ulterioare, ori a aduce la cunoștința colegelor de
complet faptul că numitul R.F a intervenit în favoarea recurenților, pe lângă
judecător.

Mai mult, judecătorul cercetat disciplinar a furnizat numitului R.F date
despre procesul penal aflat în curs de soluționare, respectiv aspecte vizând
relevanța recunoașterii/nerecunoașterii faptelor pentru care au fost condamnați
în primă instanță cei doi inculpați, din perspectiva soluției pronunțate și a
divulgat numitului R.F rezultatul deliberării asupra recursului, mai înainte ca
acesta să fi fost dat publicității în condițiile prevăzute de art. 310 alin. 1 Cod
procedură penală, deși exista până la acest moment posibilitatea revenirii
asupra celor hotărâte în urma deliberării.

Or, în condițiile în care, în evidențele instanței nu erau consemnate
încă detalii de natura celor specificate mai sus, se apreciază că datele
respective se circumscriau obligației de confidențialitate ce incumbă
judecătorului care a luat cunoștință de aceste aspecte în exercitarea atribuțiilor
de serviciu.

I.J. arată că instituirea acestei obligații de confidențialitate, prevăzută de
textul art.99 lit. j teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul
judecătorilor și procurorilor, care se referă nu doar *la secretul deliberării* ci și
la lucrările care au acest caracter (și în categoria cărora, față de dispozițiile
citate mai sus sunt incluse toate datele și informațiile obținute în exercitarea
atribuțiilor de serviciu) s-a realizat în considerarea necesității protejării nu doar
a interesului părților din proces ci și în interesul protejării actului de justiție
care nu poate fi disociat de scopul pentru care este realizat.

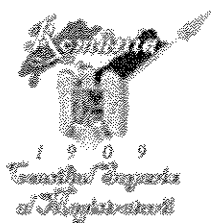

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se apreciază, în acest context, că nu se poate reține abaterea disciplinară în varianta reglementată de art. 99 lit. j) teza I în sensul încălcării secretului deliberării, întrucât deliberarea se terminase la momentul comunicării prin telefon a rezultatului acesteia, iar judecătorul cercetat nu a oferit amănunte cu privire la modalitatea de desfășurare ori de luare a deciziei în cadrul deliberării.

În ceea ce privește fapta descrisă la **punctul B subpunctul 6, I.J.** susține că probele administrate confirmă că, în vederea punerii în libertate a inculpatului T.N – nașul de cununie la prima căsătorie a amantei magistratului, P.M.V – domnul P.M. s-a implicat activ în efectuarea mai multor demersuri care să conducă la această soluție, inclusiv acordând consiliere, prin intermediul concubinei sale, în privința demersurilor juridice care trebuiau efectuate de către T.N/soția acestuia, în raport de stadiul soluționării dosarelor în care cel dintâi avea calitatea de inculpat, oferindu-se să suporte o parte importantă din cuantumul cauțiunii și chiar prin imixtiunea în activitatea unuia dintre magistrații investiți cu soluționarea, în recurs, a cererii de liberare provizorie pe cauțiune.

Se mai arată că demersurile judecătorului cercetat disciplinar nu s-au limitat doar la fapte care se circumscriu laturii obiective ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci au culminat cu imixtiunea în activitatea altui judecător, faptă care, de asemenea, constituie abatere disciplinară, potrivit art. 99 lit. l) din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată,
cu modificările și completările ulterioare.

În drept, I.J. și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44
alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al
Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, I.J. a solicitat proba cu acte și orice alte probe a
căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Pârâtul judecător nu a depus la dosar întâmpinare dar a administrat probe
apărare, solicitând respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

La termenul de judecată din data de 11.10.2013 Secția a procedat la
audierea pârâtului-judecător P.M., declarația acestuia fiind consemnată în scris
și atașată la dosarul cauzei (34-47 vol.II dosar).

În declarația dată în fața Secției pârâtul-judecător P.M. a arătat că își
menține declarația dată în faza de cercetare disciplinară. A susținut că era
cunoștință apropiată cu ofițerul de poliție C.C și de aceea l-a rugat pe acesta să
facă verificări cu privire la D.I., care era sora prietenei sale P.M.V și cu privire
la care familia acesteia era îngrijorată. Arată că nu și-a manifestat nicio
influență în soluționarea dosarului constituit legal, nu i-a recomandat ofițerului
de poliție să depășească limitele legale însă acesta, în virtutea relațiilor de
prietenie, l-a informat în legătură cu mersul anchetei.

În legătură cu a doua faptă disciplinară respectiv corecția fizică aplicată
lui B.I a arătat că în toamna anului 2012 a fost urmărit în trafic de o persoană
iar această situație i-a produs o stare de emoție profundă care a determinat si
afirmațiile făcute în discuția cu P.M. Arată că nu a cerut să i se aplice o

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

corecție fizică lui B.I.

Referitor la a treia faptă a arătat că îl cunoaște pe M. V. din anul 2002 iar în anul 2012 a judecat în complet de 3 judecători un recurs la o recuzare într-un dosar în care acesta era parte. A arătat că în urma discuțiilor din complet s-a hotărât să nu se abțină de la soluționarea cauzei, recursul fiind respins ca inadmisibil. Susține că s-a întâlnit în ziua judecării acestui dosar cu M. V. dar nu au discutat despre afacerile judiciare ale acestuia ci despre o problemă personală a acestuia ce viza o reconciliere cu fosta soție.

În ceea ce privește a patra faptă, a arătat că l-a cunoscut pe T.G. la data de 10.11.2012 prin intermediul vecinului său D. N. și că i-a recomandat acestuia să își angajeze un avocat pentru cauza în care era implicat.

Pârâtul a mai arătat că pe T.F.S îl cunoaște de la grădiniță și că acesta l-a căutat în toamna anului 2012 pentru a-l ajuta într-o problemă juridică. Arată că nu a vrut să îl ajute și i-a recomandat să meargă la un avocat. La insistențele lui T.F.S s-a uitat pe hotărârea trimisă de acesta pe mail-ul grefierii șefe a secției penale.

De asemenea, pârâtul mai precizează că a discutat cu agentul șef principal B. M. despre o serie de plângeri formulate de un cunoscut procesoman, L.C., spunându-i acestuia că L. C. ar trebui pus sub interdicție.

Referitor la situația inculpatului P.N., pârâtul a arătat că a făcut parte din completul de judecată care a judecat o cauză având ca obiect un recurs la o încheiere de respingere a recuzării, recurs formulat de P.N.. Arată că la solicitarea inculpatului completul de judecată a solicitat transcriptul ședinței de judecată de la Tribunalul B. pentru a se lămuri cu privire la aspectele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] vizând comportamentul judecătorului fondului, aspecte invocate de inculpat.

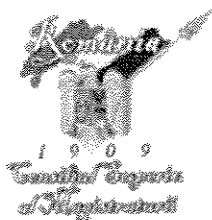
Cu privire la a opta faptă reținută de I.J., pârâtul judecător a arătat că discuțiile cu ofițerul de poliție R.F nu au excus cadrulul în care un judecător poate să acționeze în procesul de deliberare. Arată că discuția a avut loc după soluționarea și deliberarea în toate cauzele, comunicarea soluției având loc după scrierea minutelor și a condicii.

În ceea ce privește a noua faptă menționată în acțiunea disciplinară, pârâtul judecător susține că nu l-a cunoscut nici pe T.N și nici pe soția acestuia, T.M, aceștia fiind cunoștințe ale fostei sale prietene P.M. Arată că la cererea acesteia i-a spus că T.N ar trebui să încerce eliberarea pe cauciune sau orice alte mijloace legale și s-a oferit să îi împrumute cu o sumă de bani având în vedere relația apropiată cu P.M. Mai susține că nu a discutat cu O. G. despre situația acestui inculpat.

Secția a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martorii M. C., P.M, C.C, R.F, P.P..

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția reține următoarele:

La data de 20.12.2012, în conformitate cu art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, modificată și republicată, Consiliul Superior al Magistraturii a înaintat I.J. sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial O., cu privire la săvârșirea de către domnul judecător P.M. din cadrul Curții de Apel O. – Secția penală și pentru cauze

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
cu minori, a mai multor fapte apreciate ca întrunind elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), c), j) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr. 24/2012.

În cauză au fost efectuate verificări prealabile ce au fost finalizate la data de 05.02.2013, în termenul prevăzut de art. 45 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, modificată și republicată.

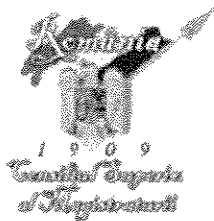
Prin rezoluția din 5.02.2013 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul P.M., judecător în cadrul Curții de Apel O. – Secția penală și pentru cauze cu minori sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), b), j) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în perioada 21.02.2013-01.03.2013, I.J. procedând la ascultarea domnului judecător P.M. și la verificarea apărărilor ce au fost formulate.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 1.03.2013.

Prin rezoluția din 25.03.2013 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de domnul judecător P.M. din cadrul Curții de Apel O., sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), b), j) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Pentru a demonstra susținerile din cuprinsul acțiunii disciplinare, I.J. a redat transcrierile discuțiilor telefonice și ambientale purtate de judecătorul P.M., a căror interceptare și înregistrare a fost autorizată în temeiul art.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

91/1 și următoarele Cod de procedură penală, convorbiri transcrise de DNA – Serviciul Teritorial O..

Referitor la valoarea probatorie a proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice, a proceselor verbale de redare a înregistrărilor audio-video în mediul ambiantal și de imagini, Secția reține următoarele:

Interceptările și înregistrările audio sau video, fac parte din tehnicile speciale de investigare în justiția penală, legislația recunoscându-le ca atare.

În legislația românească dreptul comun în materia interceptărilor este constituit de dispozițiile Titlului III, capitolul II, secțiunea VI, art.911-916 din Codul de procedură penală. Dispozițiile art. 911-912 Cod procedură penală stabilesc expres condițiile legale de realizare a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare .

Potrivit dispozițiilor art.91/3 alin.1 Cod procedură penală convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate sunt redată integral într-un proces verbal ce constituie mijloc de probă în procesul penal.

Cât privește valoarea probantă a proceselor verbale ce se încheie cu ocazia înregistrărilor, se impune a se observa că legea nu cuprinde nicio derogare de la principiul liberei aprecieri a probelor, instanța de judecată analizând aceste probe în contextul celorlalte probe administrate în cauză.

Prin urmare, în cadrul unui proces civil aceste procese verbale nu au aceeași valoare probatorie ca în procesul penal, neputând fi apreciate ca fiind înscrisuri autentice ci cel mult putând avea valoarea unui început de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
dovadă scrisă în măsura în care se coroborează cu celelate probe administrate în cauză.

În consecință, angajarea răspunderii disciplinare a pârâtului judecător P.M. urmează să se facă pe baza întregului ansamblu probator administrat în cauză, respectiv înscrisuri și declarații de martori.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare constituie abatere disciplinară *„manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu”*.

Astfel, în art. 90 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se prevede că aceștia „sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate”. În același articol se arată că relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Codul deontologic reia aceste obligații impuse magistraților și le transpune în norme de etică profesională.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Codul de conduită judiciară, intitulat și Principiile de la Bangalore , stabilește printre standardele de conduită, care sunt valabile și sistemului nostru judiciar, atât pentru judecători, cât și pentru procurori, prevederi referitoare la imparțialitate și etichetă prin care se impun magistratului obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției, cât și în afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului, și de a-și exercita drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare.

Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni din noiembrie 2002 a apreciat că pentru susținerea independenței juridice atât la nivel instituțional cât și la individual, fiecare magistrat trebuie să se comporte cu integritate atât în exercitiul funcțiunii, dar și în viața particulară.

Deși, ca orice persoană, magistratul are dreptul la protecția vieții private, acesta trebuie să acționeze cu prudență, pentru ca manifestările sale să nu conducă la subminarea demnității funcției sale și a capacității sale de a o exercita.

Astfel, referitor la faptele descrise la punctul A subpunctele 1-3 din acțiunea disciplinară și care, în opinia I.J., ar întruni elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține următoarele:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

1. În perioada septembrie-octombrie 2012, pârâtul judecător P.M., în considerarea unei relații de amicitie, a apelat la numitul C.C, ofițer de poliție din cadrul Brigăzii de Combatere a Crimei Organizate O., rugându-l pe acesta să efectueze o serie de verificări cu privire la numita D.I., sora vitregă a numitei P.M.V cu care judecătorul avea o relație extraconjugală. Verificările urmau să confirme sau să infirme informația conform căreia numita D.I. ar fi fost victima traficului de persoane.

Din probele administrate în cauză nu a rezultat că pârâtul-judecător l-ar fi instigat pe comisarul de poliție C.C C. să simuleze o procedură de cercetare penală cu privire la activitatea de prostituție desfășurată în mod legal, în Austria, de către D.I., cu scopul de a o determina pe aceasta să reia relația personală cu numitul T.S, inspector școlar .

Astfel, din declarația martorului C.C C. (filele 184-185 vol.II-dosar 3/J/2013) rezultă că inițiativa declanșării verificărilor a aparținut magistratului P.M. însă verificările au fost declanșate în cadrul legal și în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

În acest sens, comisarul de poliție C.C a susținut că a inițiat demersurile legale pentru a verifica informația transmisă de către pârâtul-judecător, investigațiile concluzionând că numita D.I. desfășura alături de alte persoane activitate de prostituție în mod legal într-o locație din localitatea Graz, Austria. Martorul a mai arătat că a invitat-o pe numita D.I. la sediul poliției pentru a o audia, urmând ca după ce va obține informații din baza de date centralizată să o cheme la noi audieri. A mai precizat martorul că nu a fost sancționat cu privire la modul în care a instrumentat această cauză, superiorii săi

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ierarhici fiind informați cu privire la demersurile efectuate. Martorul C.C a discutat și cu T.S care s-a interesat despre activitățile desfășurate de numita D.I..

De asemenea, martora P.M.V (filele 186-191 vol.II-dosar 3/J/2013) a arătat că demersul pârâtului a fost determinat de faptul că familia era îngrijorată cu privire la activitățile desfășurate de D.I. .

Relevant este și faptul că activitățile întreprinse de C.C au fost rezultatul hotărârii luate de acesta, în calitate de comisar de poliție și în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nefiind dovezi că pârâtul l-ar fi determinat să inițieze verificări, simplele discuții ce au avut loc între ei nefiind suficiente pentru a-l determina sau a-l constrânge pe numitul C.C să efectueze activități specifice funcției pe care o deține.

Prin urmare, Secția reține că fapta descrisă nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, atitudinea pârâtului-judecător nefiind de natură a afecta demnitatea și prestigiul funcției de magistrat .

2. O altă împrejurare reținută în cuprinsul acțiunii disciplinare se referă la faptul că în data de 24.10.2012, pârâtul judecător P.M., prin intermediul persoanei cu care avea o relație extraconjugală, P.M.V, ar fi solicitat unor persoane din lumea interlopă să-l identifice și să-i aplice o corecție fizică unui bărbat de etnie romă, care a avut un comportament necorespunzător la adresa lui, inoportunându-l într-un magazin de mobilă, cu prilejul vizionării unor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] produse. I.J. susține că aceste persoane, un oarecare "C." și un altul poreclit "comisarul", l-au identificat și bătut pe bărbatul care l-a ofensat pe judecător, iar acesta din urmă i-a relatat prietenei sale despre rezultatul obținut.

În declarația dată în fața Secției pârâțul judecător a arătat că în toamna anului 2012 a fost urmărit în trafic de o persoană de etnie romă iar această situație i-a produs o stare de emoție profundă care a determinat și afirmațiile făcute în discuția cu P.M. Arată că nu a cerut să i se aplice o corecție fizică lui B.I.

Apărările pârâtului sunt confirmate de declarațiile martorei P.M. și ale martorului P.P.-unul dintre presupușii agresori.

Astfel, din declarația martorului P.P. (filele 197-199 vol.II-dosar nr.3/J/2013) se reține că acesta nu l-a agresat pe numitul B.I la îndemnul pârâtului judecător P.M.. Martorul a declarat că a avut un conflict anterior cu această persoană, conflict ce nu a avut legătură cu pârâțul judecător.

De asemenea, martora P.M.V (filele 186-191 vol.II-dosar 3/J/2013) a arătat că pârâțul i-a relatat într-o convorbire telefonică că a fost urmărit și amenințat de o persoană de etnie rromă, însă nu a îndemnat pe nimeni să agreseze pe cineva.

Mai mult decât atât, prin rechizitoriul nr..... DNA-Serviciul Teritorial O. a dispus o soluție de neîncepere a urmăririi penale față de P. P. și C. M. sub aspectul comiterii infracțiunii de lovire sau alte violențe iar pentru P.M. s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru instigare la infracțiunea de lovire sau alte violențe.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Această soluție a fost determinată de faptul că victima presupusei agresiuni - B.I nu a formulat plângere prealabilă împotriva celor 2 agresori sau împotriva judecătorului.

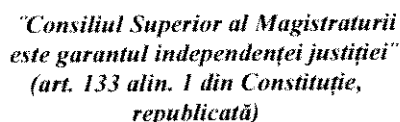
Prin urmare, deși în declarația dată în faza de cercetare disciplinară numitul B.I a declarat că a fost agresat de numiții P.P. și C. M. la solicitarea pârâtului-judecător P.M., ulterior nu a formulat plângere prealabilă împotriva acestora.

De asemenea, probele administrate în cauză nu au relevant faptul că pârâtul judecător i-ar fi cunoscut pe P.P. și C. M..

Prin urmare, Secția reține că nu s-a făcut dovada că pârâtul ar fi instigat la comiterea de acte de violență față de B.I, probele administrate în cauză neconfirmând susținerile I.J.. Singurele referiri la acest presupus incident apar în cuprinsul proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate, care nu se coroborează cu nicio altă probă administrată în cauză.

Pentru aceste motive, Secția reține că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

3. Se mai susține în cuprinsul acțiunii disciplinare că pârâtul judecător P.M. a avut, începând din anii 1998-2000, și până în prezent relații apropiate cu inculpatul M. V. T., condamnat de Tribunalul B. pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prev. de art. 215 alin. 1 și 2 Cod penal și de Tribunalul B., pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prev. de art. 215

Pe parcursul soluționării dosarului nr.2009/111/2009 pe rolul Tribunalului B., împotriva încheierii de ședință din data 19.09.2012 a declarat recurs inculpatul M.V. T., cauza fiind înregistrată la Curtea de Apel O. la data de 21.09.2012, sub nr. ... și repartizată aleatoriu completului C1R recurs, compus din judecătorii P.M., P.E.M și V. D. D., cu prim termen de judecată stabilit pentru 16.10.2012 (filele 63 – 64, vol. 4, dosarul disciplinar 3425/DIJ/2012).

Prin rezoluția din 21.09.2012 a doamnei judecător P.M.E, s-a preschimbat din oficiu termenul de judecată pentru data de 02.10.2012, termen de judecată la care a fost pronunțată decizia penală nr., prin care a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de inculpatul M.V. T. și obligat acesta la plata sumei de 50 lei cheltuieli judiciare în recurs (filele 62, 76 – 79, vol. 4, dosarul disciplinar 3425/DIJ/2012).

Din verificările prealabile efectuate I.J. a reținut că, în dimineața zilei de 02.10.2012 (cea a termenului de judecată de la Curtea de Apel O.), orele 07:40:24, judecătorul P.M. l-a contactat telefonic pe inculpatul M.V. T., pentru a-și stabili o întâlnire, după ce, cu o zi înainte (în 01.10.2012) stabiliseră de principiu că trebuie să se întâlnească.

Ulterior, la ora 08:20, judecătorul și P.M.V au urcat în autoturismul acesteia din urmă și s-au deplasat spre sediul instanței, în care magistratul a intrat la ora 08:30.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În legătură cu situația de fapt prezentată anterior, pârâtul judecător P.M. a declarat în cursul cercetării disciplinare că îl cunoaște de aproximativ 10 ani pe M.V. T., că sunt amici și că, își aduce aminte că a soluționat un recurs împotriva unei încheieri de respingere a unei cereri de recuzare pronunțată de Tribunalul B., în cauză M.V. fiind recurent. A mai menționat că nu s-a abținut, întrucât a considerat că ar fi un formalism excesiv, dată fiind inadmisibilitatea recursului, constatată la momentul studierii dosarului.

În declarația dată în fața Secției, pârâtul judecător P.M. a susținut că îl cunoaște pe M. V. din anul 2002, nefiind într-o relație apropiată, comunicând numai ocazional. A arătat că nu a discutat niciodată despre problemele judiciare ale acestuia iar la întâlnirea pe care au avut-o în ziua în care s-a judecat recursul formulat de M. V. nu au vorbit despre procesul aflat pe rol. A mai susținut că nu s-a abținut de la soluționarea recursului întrucât, în urma discuțiilor avute în completul de judecată, s-a ajuns la concluzia că nu este nevoie, recursul fiind inadmisibil.

De asemenea, numitul M.V. T. a declarat că îl cunoaște pe judecătorul P.M. aproximativ din anul 2002, prin intermediul lui S. M., „care era într-o relație apropiată cu P.M.”.

Chiar și în situația în care nu există dovezi că pârâtul judecător ar avea o relație apropiată, de prietenie cu numitul M.V. –persoană care avea calitate de parte în dosarul nr....., fiind doar simple cunoștințe , totuși participarea judecătorului P.M. la data de 2 octombrie 2012, în calitate de președinte de complet, la judecarea unui recurs inadmisibil, declarat de persoana susmenționată, a fost de natură a afecta aparența de imparțialitate a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

magistratului precum și a prestigiului justiției, ca valoare socială ocrotită de lege.

Potrivit art.104 din Legea nr.161/2003 “ magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia”.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

De asemenea, sub aspect obiectiv, această abatere disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară prevăd, în Norma 3, că „Integritatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești” iar „ judecătorul va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca ireproșabilă. 3.2. Atitudinea și conduita unui judecător trebuie să mențină trează încrederea oamenilor în corectitudinea puterii judecătorești. Nu este suficient a se face dreptate, trebuie să se și vadă că s-a făcut dreptate.”

Obligația de integritate este prevăzută și în pct.1.2 din Principiile de bază ale independenței justiției (Principiile O.N.U.), art. 3 din Statutul Universal al

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecătorilor, Principiul V pct. 2 din Recomandarea R (94) 12 a Consiliului Europei.

La nivel intern, în reglementările actuale, integritatea magistratului este privită ca îndatorire fundamentală a profesiei, rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

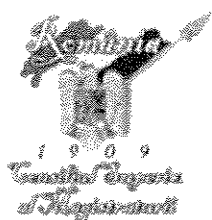
Integritatea presupune ca magistratul să se asigure că are, în ochii unui observator rezonabil, o conduită ireproșabilă, iar manifestările și acțiunile sale reafirmă încrederea oamenilor în integritatea sistemului judiciar, inclusiv a magistraților.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfășoară.

În acest context, conduita pârâtului judecător trebuie examinată și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate.

Din această perspectivă nu pot fi reținute apărările pârâtului în sensul că, nefiind în relații foarte apropiate cu inculpatul M.V. și față de discuțiile avute cu colegii de complet, nu a considerat necesar să se abțină de la soluționarea acestei cauze, fiind vorba despre un recurs respins ca inadmisibil.

Astfel, poziția judecătorului chemat să judece o cauză trebuie să fie complet obiectivă, nefiind relevantă natura relațiilor pe care pârâtul judecător le-ar avea cu una dintre părți. Este suficient să se creeze aparența unei relații apropiate, ce poate da naștere unei îndoieli legitime cu privire la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

respectarea de către judecător a obligației de imparțialitate. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că existența unor relații ale magistratului cu una dintre părți poate crea o aparență de imparțialitate (CEDO, secția II, hotărârea Wettstein c. Elveția, 21 decembrie 2000, 33958/96).

Deși existența unei relații de natura celei menționate anterior nu este prevăzută expres de dispozițiile art.46-48 Cod procedură penală ca și motiv de incompatibilitate sau de abținere, totuși, Secția apreciază că fapta pârâtului judecător de a participa la judecata recursului declarat de numitul M.V. T., persoană pe care o cunoștea de o perioadă lungă de timp și cu care judecătorul pârât s-a întâlnit chiar și în dimineața zilei de ședință în care i-a soluționat recursul, reprezintă o manifestare ce aduce atingere prestigiului justiției.

Din această perspectivă, sub aspectul laturii obiective, se reține că pârâtul judecător, în exercitarea funcției, prin comportamentul și acțiunile întreprinse, a încălcat standardele de conduită universal acceptate de comunitate și a periclitat atât imaginea publică a magistratului, cât și a prestigiului justiției, prin faptele sale contribuind la scăderea aprecierii publice pozitive asupra sistemului judiciar din care face parte.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri s-a concretizat prin deteriorarea încrederii și respectului opiniei publice, cu consecința afectării nu doar a imaginii individuale a acestuia din perspectiva probității morale, ci și a imaginii publice a magistratului în societate și aprecierii pozitive a opiniei publice asupra justiției ca sistem și serviciu public în apărarea ordinii de drept.

Sub aspectul laturii subiective, se reține că vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

conduită impuse de profesie cât și la cerințele societății concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate.

Astfel, Secția reține că pârâtul a săvârșit această abatere disciplinară sub forma intenției indirecte. Astfel, atitudinea psihică a pârâtului față de acțiunile sale a fost aceea de acceptare a producerii rezultatelor faptelor sale. Această concluzie se desprinde chiar din declarația dată atât în faza de cercetare disciplinară cât și în fața Secției, din care rezultă conștientizarea încălcării normelor disciplinare. Astfel, pârâtul recunoaște că nu și-a pus problema că este ceva în neregulă să se întâlnească cu un justițiabil, el având o " atitudine mai relaxată față de modul în care judecătorul trebuie să se comporte față de justițiabili".

În considerarea celor de mai sus, fapta pârâtului și vinovăția acestuia impun tragerea sa la răspunderea disciplinară pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de 99 lit.a) din Legea nr.303/2004, cu modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004, cu modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012 Secția reține următoarele:

Potrivit art.99 lit.b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, cu modificările aduse prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară " *încălcarea prevederilor*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii".

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie să se poată reține că pârâtul judecător, în exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, a încălcat standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește, iar prin conduita sa a adus atingere imparțialității sau aparenței de imparțialitate a magistratului.

Modelarea statutului disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora implică și extinderea obligației de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției, chiar și dincolo de raporturile de serviciu propriu-zise.

Responsabilitatea în menținerea imaginii și statutului magistratului, ca și obligație de rezervă a acestuia intervine și în afara cadrului strict profesional.

Referitor la cea dintâi condiție, care se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare menționate anterior, starea de fapt reținută evidențiază încălcarea de către pârâtul judecător a responsabilităților specifice funcției, respectiv o încălcare a normelor legale ce instituie interdicții și incompatibilități, respectiv nerespectarea obligației de a se abține, responsabilități concretizate în cerința imperativă prevăzută de art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Potrivit acestei dispoziții legale potrivit careia **judecătorii sunt obligați** ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Pentru a asigura independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor, legiuitorul a impus acestora interdicții ce vizează desfășurarea unor activități care au fost apreciate ca fiind incompatibile cu poziția pe care o deține magistratul în societate.

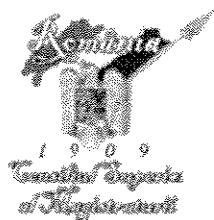
Potrivit dispozițiilor înscrise în articolul 10 din Legea 303/2004 judecătorilor și procurorilor le este interzis să-și exprime public opinia cu privire la procesele aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul.

Totodată, aceștia nu pot da consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția și nu pot îndeplini nicio altă activitate care, potrivit legii, se realizează de avocat.

Rațiunea legiuitorului de a prevedea în mod expres cazurile în care magistratul devine incompatibil pentru judecarea sau instrumentarea unui dosar a fost aceea de a asigura imparțialitatea înfăptuirii actului de justiție.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, referindu-se la conceptul de imparțialitate, a statuat că aceasta se definește prin „absența prejudecăților sau a părerilor preconcepute”.

În acest context, s-a decis că imparțialitatea trebuie apreciată atât din punct de vedere subiectiv, luându-se în considerare convingerile sau interesele personale ale unui anume judecător într-un anume caz, cât și potrivit unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere. Imparțialitatea obiectivă constă „în a pune problema dacă independent de conduita personală a judecătorului, anumite fapte verificabile justifică suspectarea imparțialității acestuia din urmă.” Dacă există o îndoială justificată, judecătorul bănuit de atitudine părtinitoare trebuie să se retragă de la judecarea cauzei (hotărârea din 24.05.1989 Hauschildt c. Danemarca).

Imparțialitatea obiectivă a tribunalului presupune a se stabili dacă, independent de conduita personală, unele împrejurări sau fapte ce pot fi verificate pot justifica existența unor bănueli legitime cu privire la lipsa de imparțialitate a unui judecător. Se consideră că în această materie chiar și aparențele au un rol deosebit, deoarece, într-o societate democratică tribunalele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

Referitor la faptele descrise la punctul B subpunctele 1-6 din acțiunea disciplinară și care, în opinia I.J., ar întruni elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține următoarele:

1. În ceea ce privește fapta descrisă la **punctul B subpunctul 1** se reține că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Departamentul Național Anticorupție – Serviciul Teritorial O., întocmit în dosarul nr. ..., s-a dispus trimiterea în judecată a unui număr de 6 inculpați, printre care și a inculpatului G.T., pentru săvârșirea mai multor infracțiuni.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Înainte de sesizarea instanței de judecată cu rechizitoriul, la data de 10.01.2006, Ministerul Public – Departamentul Național Anticorupție – Serviciul Teritorial O. a întocmit referat cu propunere de arestare preventivă pentru 2 dintre cei 6 inculpați, respectiv pentru inculpații P. S. I. și M. G., unul dintre considerentele pentru care s-a solicitat luarea măsurii arestării preventive fiind și faptul că cei doi inculpați au încercat să zădărnicească aflarea adevărului prin amenințarea învinutului G.T. .

Propunerea de arestare preventivă a fost soluționată de către pârâtul P.M., la acel moment judecător la Tribunalul B., printr-o încheiere de ședință din 10.01.2006, lovită de nulitate absolută, sancțiune procedurală care a fost aplicată de către instanța de recurs, cu consecința punerii de îndată în libertate a celor doi inculpați .

Pe fond, acest dosar a fost soluționat prin sentința penală nr. pronunțată de către domnul judecător F. F. de la Tribunalul B., prin care s-a dispus condamnarea inculpaților trimiși în judecată, inculpatul G.T. fiind condamnat la o pedeapsă de 4 ani închisoare cu executare.

Ceilalți inculpați au fost condamnați de asemenea la pedepse cu executare, dispunându-se încetarea procesului penal pentru infracțiunile pentru care s-a constatat că a intervenit prescripția răspunderii penale.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel inculpații, atât cei doi inculpați P. S. I. și M. G. (pentru care propunerea de arestare preventivă fusese soluționată de către judecătorul P.M.), cât și inculpatul G.T..

Apelurile au format obiect al dosarului nr. înregistrat pe rolul Curții de Apel O. la data de 16.02.2012, repartizat aleatoriu la completul C1A

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
apel compus din judecătorii C. A. I. și P.M., primul termen de judecată fiind stabilit la data de 29.03.2012 .

La primul termen de judecată la Curtea de Apel O., completul a avut compunerea susmenționată, iar inculpatul G.T. a fost prezent.

Cauza a fost amânată pentru termenul din 26.04.2012, dată fiind lipsa de procedură cu inculpatul apelant T. G. și cererile pentru lipsă de apărare formulate de către inculpații G.T. și M. G. .

Înainte cu o zi de cel de-al doilea termen de judecată, respectiv în ziua de 25.04.2012, judecătorul P.M. a formulat declarație de abținere de la judecarea cauzei penale sus-menționate, precizând că se află în cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 48 lit. a) Cod procedură penală, întrucât a dispus arestarea preventivă a inculpatului P. S. prin încheierea penală nr. a Tribunalului B., cererea de abținere fiind admisă prin încheierea de ședință din 25.04.2012 .

În apel, cauza a fost soluționată prin decizia penală nr. din 20.09.2012, pronunțată de completul compus din doamnele judecător C. A. I. și T. G., hotărâre prin care, apelantului inculpat G.T. i-a fost admis apelul și redusă pedeapsa principală de la 4 ani închisoare, la 3 ani de închisoare, cu aplicarea art. 71 și art. 64 lit. a teza a II-a, b și c Cod penal (filele 185 – 266, vol. V, dosar disciplinar).

Astfel, I.J. arată că, din cele prezentate anterior rezultă că judecătorul P.M., după ce a soluționat propunerea de arestare preventivă a inculpaților P.S. I. și M. G., a participat, în apel, la primul termen de judecată a cauzei, cu toate că, potrivit art. 50 alin.2 Cod procedură penală, declarația de abținere se

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

face de îndată ce persoana obligată la aceasta a luat cunoștință de existența cazului de incompatibilitate, în speță fiind incidente dispozițiile art. 48 alin. 1 lit. a teza a II-a Cod procedură penală.

Se mai susține că, din probele administrate în cursul cercetării disciplinare reiese că, între magistratul cercetat disciplinar și inculpatul G.T. exista o relație extrajudiciară, care a luat naștere prin intermediul unui vechi prieten de-al judecătorului, numit D. N..

În toamna anului 2012, după soluționarea, în apel, a dosarului penal nr..... de către Curtea de Apel O., astfel cum rezultă din declarația dată de G.T. în cursul cercetării disciplinare, acesta a apelat la prietenul său, numitul D. N., care l-a pus în legătură cu judecătorul P.M., pentru ca acesta să îi ofere câteva sfaturi cu privire la modul în care să procedeze în faza de recurs a dosarului, care fusese deja înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu prim termen de judecată în 27.11.2012.

Pârâtul-judecător s-a întâlnit cu numitul G.T. la domiciliul judecătorului, unde au avut o discuție mai întâi „afară, în curte”, iar ulterior, fiind foarte frig, în interiorul locuinței.

Această întâlnire este confirmată chiar de pârâtul-judecător P.M. care a recunoscut că au existat discuții cu numitul G.T. referitoare la afacerile judiciare în care acesta era implicat, recomandându-i să își angajeze un avocat. Pârâtul a arătat că l-a cunoscut pe G.T. la data de 14.11.2012 iar discuțiile nu au vizat acordarea de consultații juridice.

Din declarațiile numitului D. N. și ale lui G.T. rezultă că acesta din urmă a arătat că l-a cunoscut pe judecătorul P.M. prin intermediul lui D. N. și că

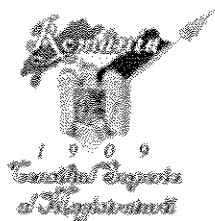
*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
judecătorul P. i-a recomandat un avocat pentru a-l reprezenta în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Prin urmare, din probele administrate în cauză nu a rezultat că pârâtul judecător avea o relație apropiată cu inculpatul G.T. și nici că i-ar fi acordat acestuia consultații scrise sau verbale referitoare la problemele litigioase în care acesta era implicat, neîncălcând obligația generală de rezervă care revine oricărui magistrat, obligație reglementată prin dispozițiile art.10 alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Simplele discuții dintre părți au vizat recomandarea unui avocat, fără a fi dovedit că pârâtul judecător s-ar fi implicat activ în rezolvarea problemelor judiciare ale numitului G.T. și i-ar fi acordat acestuia consiliere juridică.

Pe de altă parte, referitor la susținerea I.J. în sensul că pârâtul, după ce a soluționat propunerea de arestare preventivă a inculpaților P. S. I. și M. G., a participat, în apel, la primul termen de judecată a cauzei ce îl viza și pe G.T., deși avea obligația legală de a formula declarație de abținere, Secția reține că la termenul de judecată din data de 29.03.2012 cauza se afla în stare de amânare fără discuții, fiind lipsă de procedură cu inculpatul T. G.. În aceste condiții, faptul că pârâtul judecător P.M. a formulat cerere de abținere la termenul de judecată din data de 26.04.2012 nu a avut nicio consecință, amânarea pricinilor care nu sunt în stare de judecată putând fi făcută de un singur judecător.

Pentru aceste motive, Secția reține că fapta descrise anterior nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. b)

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
[REDACTED]
din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu
modificările și completările ulterioare.

2. La **punctul B subpunctul 2** din acțiunea disciplinară, I.J. arată că o altă împrejurare în care domnul judecător P.M. a încălcat prevederile legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, s-a petrecut în toamna anului 2012, când numitul T.F.S, fost coleg de școală generală al judecătorului cercetat disciplinar, l-a căutat pe acesta din urmă pentru a-i solicita consiliere într-o problemă de ordin legal, respectiv într-un proces pe care societatea pe care o administra, „O. C.” SRL Marghita, îl pierduse.

Pârâtul judecător a recunoscut că a vorbit cu T.F.S despre o hotărâre pronunțată de o instanță din B., hotărâre pe care acesta a trimis-o pe adresa de e-mail:, identificată de inspectorii judiciari ca fiind adresa de mail de serviciu a doamnei M. H., grefierul șef al Secției penale din cadrul Curții de Apel O. . Pârâtul i-a recomandat să meargă să discute cu avocatul T.H..

Această din urmă împrejurare este susținută de declarația doamnei H. M., care a confirmat faptul că, la sfârșitul lunii noiembrie 2012, domnul judecător P.M. i-a solicitat adresa de e-mail, întrucât urmează să i se comunice ceva, fără a preciza de către cine sau ce anume.

Din aceeași declarație rezultă că, într-o primă fază, i s-a comunicat grefierului-șef un material care nu se putea citi, motiv pentru care, spunându-i judecătorului P. acest lucru, domnia sa a solicitat persoanei în cauză retrimiteră; după primirea următorului e-mail în condiții corespunzătoare,

[REDACTED] [REDACTED]
grefierul-șef a listat documentul, care avea mai multe file și i l-a dus domnului judecător.

Situația de fapt prezentată anterior a fost confirmată și de numitul T.F.S., care, audiat fiind în cursul cercetării disciplinare, a susținut că este prieten din copilărie cu judecătorul P.M. și că l-a sunat în toamna anului 2012, în legătură cu o problemă litigioasă soluționată în primă instanță de Judecătoria, după ce fusese anunțat verbal de către avocatul său ales că a pierdut procesul.

T.F.S a declarat că, după ce a stat de vorbă cu P.M. la actualul sediu al Curții de Apel O., prezentându-i întreaga situație litigioasă, a stabilit cu magistratul ca, împreună cu avocatul H. Ț., să conceapă o cale de atac, urmând ca martorul să se reprezinte singur la B..

De altfel, martorul T. S. a fost nemulțumit că P.M. nu l-a ajutat în contextul prieteniei pe care o aveau, în sensul de a-i spune dacă avea vreo șansă la recurs, „pentru a nu mai da bani degeaba la avocați”.

Pentru toate aceste considerente, Secția apreciază că nu s-a făcut dovada că pârâtul judecător a încălcat prevederile legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, atâta timp cât acțiunile sale s-au limitat la a-i recomanda numitului T. S. un avocat care să întreprindă demersuri juridice pentru rezolvarea problemelor sale litigioase.

3. În ceea ce privește fapta descrisă la **punctul B subpunctul 3** se susține că o altă împrejurare care dovedește încălcarea de către pârâtul judecător P.M. a prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] este aceea în care magistratul s-a implicat în a rezolva problemele judiciare ale numitului B.S.M, agent șef principal în cadrul IPJ B. – Serviciul Rutier.

Din declarația martorului B.S.M dată în cursul cercetării disciplinare rezultă că l-a cunoscut pe judecător în urmă cu 7 – 8 ani și în anii care au urmat s-a „întâlnit ocazional la cafea, în centrul orașului, cu judecătorul” .

Pe fondul unor numeroase plângeri formulate de numitul L.C. împotriva agentului de poliție B.S.M, acesta din urmă i-a „făcut o prezentare generală a speței” judecătorului P.M. de la Curtea de Apel O., pe care îl cunoștea de 7 – 8 ani, întrebându-l „ce ar fi de făcut cu o persoană care tot reclamă nejustificat”.

Judecătorul i-a spus polițistului că „singura soluție pe care o vede el ar fi ca persoana respectivă să fie declarată iresponsabilă, caz în care plângerile acesteia nu mai sunt luate în considerare”.

Polițistul B.S.M a formulat o plângere penală împotriva lui L.C. pentru comiterea infracțiunii de denunțare calomnioasă, soluționată la sfârșitul anului 2012 prin scoaterea de sub urmărire penală a lui L.C. și aplicarea unei sancțiuni administrative.

După primirea ordonanței, polițistul l-a contactat telefonic pe judecătorul P.M. și i-a relatat despre soluția ce i-a fost comunicată, context în care l-a întrebat „ce ar fi de făcut mai departe”.

Martorul a afirmat în cadrul cercetării disciplinare că nu a „cerut judecătorului consultații juridice, ci doar o părere juridică”, pentru că nu apucase să discute cu avocatul său.

Pârâtul a recunoscut că i-a spus polițistului B.S.M că persoana care îl

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

hărțuiește, respectiv numitul L.C., ar trebui pus sub interdicție, dar susține că nu i-a acordat consultații juridice.

Conform legii consultațiile juridice pot fi acordate doar de către avocați, în scris sau verbal, în domenii de interes pentru client, precum: redactarea și/sau furnizarea către client, prin orice mijloace, după caz, a opiniilor juridice și informațiilor cu privire la problematica solicitată a fi analizată; elaborarea de opinii legale; elaborarea proiectelor de acte juridice (contracte, convenții, statute etc.) și asistarea clientului la negocierile referitoare la acestea; elaborarea proiectelor de acte normative; participarea în calitate de consultant la activitatea organelor deliberative ale unei persoane juridice, în condițiile legii; orice alte consultații în domeniul juridic.

Astfel, raportat la noțiunea de "consultație juridică", nu se poate reține că pârâtul judecător a desfășurat activități specifice profesiei de avocat cu scopul de a rezolva problemele juridice ale numitului B. M.. Astfel, plângerea penală formulată împotriva lui L.C. nu a fost redactată de pârât iar din probele administrate în cauză nu a rezultat că după soluționarea acestei plângeri pârâtul i-ar fi acordat lui B. M. consultații juridice privind demersurile ulterioare ce trebuiau întreprinse.

Pentru aceste motive, Secția reține că dispozițiile legale privind incompatibilitățile și interdicțiile aplicabile magistraților astfel cum sunt reglementate prin Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare și respectiv prin Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor nu au fost încălcate prin conduita pârâtului judecător P.M., nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare.

4. La punctul B subpunctul 4 I.J. a reținut că prin rechizitoriul nr. din 4 decembrie 2007, emis de Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial O., s-a dispus trimiterea în judecată a unui număr de 17 inculpați, printre aceștia fiind și inculpatul P.N., în sarcina căruia s-a reținut comiterea infraacțiunilor prevăzute de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003 și de art. 272 din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 13 și a art. 41 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 Cod penal.

Totodată, în dosarele nr. ..., nr., nr. ale DIICOT s-a dispus trimiterea în judecată a unui număr total de 30 de inculpați, toate aceste cauze fiind conexe în cursul judecării în dosarul nr. al Tribunalului B..

Prin sentința penală nr. din 3 februarie 2012 pronunțată de către domnul judecător O. G. în dosarul susmenționat, s-au dispus mai multe măsuri, respectiv: în privința unui număr de 8 inculpați s-a dispus aplicarea dispozițiilor art. 320¹ alin.6 Cod procedură penală, schimbarea încadrării juridice a mai multor infraacțiuni cu care a fost sesizată instanța, condamnarea celor 8 inculpați și disjungerea cauzei față de un număr de 11 inculpați, măsură care l-a privit și pe inculpatul P.N., fiind stabilit ca termen de judecată în dosarul nou format, nr., data de 27 martie 2012 .

În cursul judecării cauzei nou formate în fața instanței de fond, prin încheierea de ședință din data de 15.06.2012 a fost respinsă cererea de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

recuzare formulată de inculpatul P.N. împotriva judecătorului F. F., iar împotriva acestei încheieri a declarat recurs inculpatul – autor al cererii de recuzare.

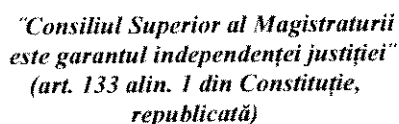
Calea de atac a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel O. la data de 20.06.2012, sub nr. și repartizată aleatoriu completului C1R recurs, cu prim termen de judecată la data de 18.09.2012 .

Prin rezoluția din 20.06.2012 s-a dispus preschimbarea termenului de judecată la data de 22.06.2012, la acest termen completul fiind compus din judecătorii P.M., P.E.M și C. A. I..

La termenul de judecată astfel preschimbat, apărătorul ales al inculpatului recurent P.N. a solicitat amânarea cauzei în vederea administrării unei probe prin care să evidențieze temeinicia susținerilor din calea de atac.

Completul de judecată condus de domnul judecător P.M. a admis proba solicitată și a dispus ca, până la termenul de judecată acordat la data de 26.06.2012, (dată situată în perioada de concediu de odihnă aprobat membrilor completului), Tribunalul B. să comunice „redarea fidelă a convorbirii dintre inculpatul recurent P.N. și președintele completului de judecată din data de 28.05.2012, raportat la solicitarea recurentului în verificarea temeiniciei promovării căii de atac a recursului” .

La următorul termen de judecată la instanța de recurs, completul a fost compus din judecătorii M. T., V. D. și S. L., aflați pe planificarea de permanență, fiind invocată din oficiu de către instanță excepția inadmisibilității declarării căii de atac, iar prin decizia penală nr.... din 26.06.2012 pronunțată în dosarul nr. a fost respins, ca inadmisibil, recursul declarat de către

Secția constată că fapta pârâtului P.M., astfel cum a fost descrisă anterior, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități, prevăzută de art.99 lit.b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

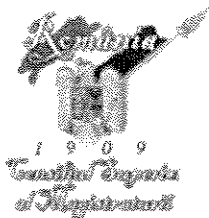
Latura obiectivă a abaterii disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități constă într-o inacțiune și anume omisiunea judecătorului sau procurorului de a formula cerere de abținere, atunci când are cunoștință de faptul că se află în vreunul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

Părțile care se adresează unei jurisdicții sunt îndreptățite la o legală și corectă judecată, care, printre altele, depinde și de imparțialitatea magistraților.

Acestei necesități în raport cu care judecata trebuie să fie mai presus de orice bănuială, legiuitorul a răspuns prin reglementarea, între altele, a instituției abținerii.

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”, iar în condițiile art. 5 alin. 2 „judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de îndeplinire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu”.

În conformitate cu prevederile art. 9 din Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, „judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

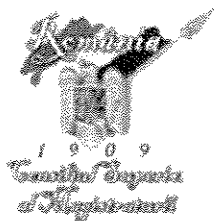
[REDACTED] [REDACTED]
obiectiv, liberi de orice influențe. Judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor” iar potrivit art. 10 „în caz de incompatibilitate, judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină, potrivit legii”.

Din această perspectivă nu pot fi reținute apărările pârâtului judecător în sensul că, nefiind în relații apropiate cu inculpatul P.N. și față de faptul că acesta a solicitat să fie aplicată direct jurisprudența CEDO, nu a considerat necesar să se abțină de la soluționarea acestei cauze și a dispus administrarea de probe.

De asemenea, nu are relevanță faptul că recursul a fost soluționat la un termen de judecată ulterior, de către un complet de judecată din care nu a făcut parte pârâtul judecător P.M..

Încă de la momentul investirii cu soluționarea acestei cauze, pârâtul judecător avea îndatorirea de a formula declarație de abținere urmând ca instanța de judecată să verifice situația concretă și să stabilească, în condițiile art.52 Cod procedură penală, existența sau inexistența unei atingeri aduse imparțialității magistratului.

Poziția judecătorului chemat să judece o cauză trebuie să fie complet obiectivă, nefiind relevantă natura relațiilor pe care pârâtul judecător le-ar avea cu una dintre părți. Este suficient să se creeze aparența unei relații apropiate, ce poate da naștere unei îndoieli legitime cu privire la respectarea de către judecător a obligației de imparțialitate. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că existența unor relații ale magistratului cu una dintre părți poate crea o aparență de imparțialitate (CEDO, secția II, hotărârea Wettstein c. Elveția, 21 decembrie 2000, 33958/96).

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În speță, deși se afla într-o situație ce ar fi impus abținerea de la judecata cauzei, pârâtul judecător P.M. a ales să acționeze într-o manieră ce a condus la crearea unor suspiciuni privind imparțialitatea sa.

În acest context, reținând că aparența imparțialității este la fel de importantă ca și imparțialitatea, ținând seama și de dispozițiile art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitoare la asigurarea unui proces echitabil, Secția apreciază că pârâtul judecător a încălcat normele legale ce instituie interdicții și incompatibilități, respectiv obligația de a se abține atunci când există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținere.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările prin Legea nr.24/2012, este cea a intenției, magistratul care se află într-o situație de incompatibilitate de care are cunoștință și nu formulează cerere de abținere, în mod conștient, încalcă dispozițiile referitoare la incompatibilități, urmărind sau acceptând afectarea imparțialității sale sau a aparenței de imparțialitate.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că, vinovăția pârâtului judecător P.M. în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din faptul că deși îl cunoștea pe numitul P.N., totuși a dispus măsuri procesuale în cadrul unui dosar în care acesta avea calitate de recurent-inculpat, acceptând eventualitatea afectării aparenței de imparțialitate precum și a încrederii cetățenilor în actul de justiție. Pentru a asigura deopotrivă imparțialitatea, cât și aparența de imparțialitate pe care le reclamă desfășurarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

unui proces echitabil, pârâtul trebuia să se abțină de la judecata pricinii, fără să dispună nicio măsură în dosar.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept. Astfel, prin conduita pârâtului judecător s-au creat premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților precum și a întregului sistem judiciar.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtului judecător săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012 ***pentru fapta descrisă la punctul B subpunctul 4 din acțiunea disciplinară.***

5. La punctul B subpunctul 5 din acțiunea disciplinară s-a reținut că prin sentința penală nr. pronunțată de Judecătoria O. în dosarul nr. s-a dispus condamnarea inculpatului M.J. J. la o pedeapsă rezultantă de 3 ani și 4 luni închisoare cu executare în regim de detenție, pentru săvârșirea a 5 infracțiuni (3 infracțiuni de complicitate la furt calificat, o infracțiune de furt calificat și o infracțiune de tentativă la furt calificat), în condiții de recidivă postcondamnatorie, iar a inculpatului S. I. E., la o pedeapsă de 3 ani închisoare cu executare în regim de detenție, pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la furt calificat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

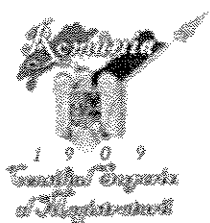
După condamnarea în primă instanță, inculpatul M. J. J. a fost contactat de către numitul R.F, șeful Secției Poliției Rurale C., relația dintre cei doi constând, inițial, în aceea de anchetat – anchetator în anul 1998 și în continuare, iar ulterior, cei doi devenind mai apropiați, aspect care rezultă din declarația celui dintâi .

Se arată că, prin rezoluția Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial O. din data de 20.12.2012, emisă în dosarul penal nr. a fost începută urmărirea penală, iar prin ordonanța din data de 09.01.2013 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului R.F pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 alin.1 Cp cu aplicarea art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 .

Se arata că, din probele administrate în cursul cercetării disciplinare, respectiv declarațiile inculpaților M. J. J. și S. I. E. a rezultat că inculpatul R.F l-a contactat telefonic pe inculpatul M. J. J., întrebându-l care a fost soluția la fond, sfătuindu-l să facă recurs, atât el, cât și coinculpatul S. I. E., pentru că „mai au o șansă”.

Astfel, dosarul nr. 13567/271/2010, având ca obiect furt calificat a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel O., Secția penală la data de 23.01.2012, în vederea soluționării căilor de atac exercitate și a fost repartizat aleatoriu completului CIR recurs, din compunerea căruia face parte și domnul judecător P.M..

Cauza a fost soluționată la data de 28.02.2012, când, pe rolul completului CIR recurs din care a făcut parte și domnul judecător P.M., de la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
Curtea de Apel O., Secția penală, s-au aflat 31 de recursuri, la poziția nr.8 pe listă regăsindu-se dosarul susmenționat .

În declarația din 23.01.2013 dată la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial O., inculpatul R.F a relatat că, într-adevăr, în ziua termenului de judecată a recursului, 28.02.2012, l-a contactat telefonic pe judecătorul P.M. cu intenția de a se întâlni cu acesta, pentru a afla dacă dosarul privind pe cei doi inculpați anterior menționați a fost repartizat pe completul acestuia și ce soluție a fost pronunțată în cauză. Judecătorul i-a spus telefonic că „a ieșit chiar atunci din sală” și că se pot întâlni, motiv pentru care numitul R.F s-a deplasat la sediul Curții de Apel O., unde s-a întâlnit cu magistratul.

În continuare, la solicitarea martorului, de a-l informa dacă a fost soluționată cauza, judecătorul P.M., a arătat că încă nu știe soluția, dar „doar unul dintre inculpați a recunoscut fapta, iar celălalt nu”, spunându-i lui R.F că vor discuta mai târziu.

După aproximativ o oră, potrivit susținerilor sale, R.F a fost sunat pe telefonul mobil de către judecător, care l-a anunțat că „la cel cu mustață i s-a scăzut din pedeapsă, iar la celălalt, nu”.

I.J. susține că judecătorul pârât, investit fiind în mod aleatoriu, în calitate de membru al completului de recurs, cu judecarea unui dosar în care inculpații M. J. J. și S. I. E. aveau calitatea de recurenți, a omis a se abține, ori a aduce la cunoștința colegiului de conducere al instanței faptul că un prieten polițist, R.F, a intervenit în favoarea recurenților, pe lângă judecător.

Pentru a asigura deplina obiectivitate în înfăptuirea actului de justiție și a proteja drepturile părților, legiuitorul a prevăzut în mod expres, în art.47-

49 Cod procedură penală, cazurile în care judecătorul și procurorul, datorită unor împrejurări de natură personală, nu poate participa la judecarea sau instrumentarea unui dosar precum și formele procesuale de rezolvare a unor astfel de situații.

În speță, pârâtul judecător P.M. nu s-a aflat în niciuna dintre situațiile expres prevăzute de lege pentru a fi necesar să se abțină de la soluționarea cauzei iar conduita sa nu a fost de natură a crea suspiciuni legitime cu privire la obiectivitatea și imparțialitatea sa, chiar și la nivelul unei aparențe.

Prin probele administrate nu s-a făcut dovada că relația de prietenie cu numitul R.F ar fi fost de natură a determina un interes al pârâtului judecător în soluționarea cauzei având ca obiect recursul declarat de inculpații M. J.J. și S. I.E., și care, în aceste condiții, ar fi impus formularea unei declarații de abținere a pârâtului judecător P.M..

Pentru aceste considerente, Secția reține că, raportat la fapta descrisă anterior, nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012 .

6. În ceea ce privește fapta descrisă la **punctul B subpunctul 6**, I.J. susține că, în vederea punerii în libertate a inculpatului T.N – nașul de cununie la prima căsătorie a prietenei magistratului, P.M.V – pârâtul P.M. s-a implicat activ în efectuarea mai multor demersuri care să conducă la această soluție, inclusiv acordând consiliere (prin intermediul prietenei sale), în privința demersurilor juridice care trebuiau efectuate de către T.N/soția acestuia, în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

raport de stadiul soluționării dosarelor în care cel dintâi avea calitatea de inculpat, oferindu-se să suporte o parte importantă din cuantumul cauțiunii.

Astfel, inculpatul T.N a fost trimis în judecată în stare de arest preventiv, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria B. nr., pentru săvârșirea în stare de recidivă mare postcondamnatorie, deci cu aplicarea art. 37 lit. a) Cp, a infracțiunilor prevăzute de art. 87 alin.1 și art. 89 alin.1 din OUG 195/2000, precum și a infracțiunii prevăzute de art. 184 alin.1 și 3 Cp.

Până la sesizarea instanței de judecată și ulterior datei de 19.10.2012, inculpatul arestat preventiv a formulat multiple cereri de punere în libertate, inclusiv două cereri de liberare provizorie pe cauțiune, la datele de 19.10.2012 și respectiv, 10.12.2012.

Cele două cereri de liberare provizorie pe cauțiune au fost respinse ca nefondate de către Judecătoria B., cea dintâi - prin încheierea din 06.11.2012 (filele 15 – 18, 22 – 26, vol. 7, dosar cercetare disciplinară) iar cea de-a doua – prin încheierea din 18.12.2012 (filele 36 – 39, vol. 7, dosar cercetare disciplinară).

Împotriva fiecăreia dintre aceste două încheieri s-a promovat recurs.

Prin decizia penală nr. din 09.11.2012 pronunțată de Tribunalul B., în dosarul nr. (filele 71 – 76, vol. 7, dosar cercetare disciplinară), completul de judecată compus din judecătorii F. F., O. M. și O. G. a respins ca nefondat recursul inculpatului, cu opinia separată a domnului judecător O. G..

Ulterior, prin decizia penală nr. din 20.12.2012 pronunțată în dosarul nr. (filele 88 – 93, vol. 7, dosar cercetare disciplinară), completul de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] judecată compus din judecătorii F. F., R. C. și O. G. a respins ca nefondat recursul inculpatului, cu opinia separată a aceluiași judecător, O. G..

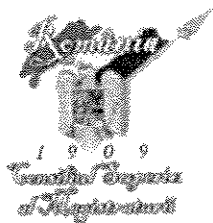
Susținerile I.J. în sensul că pârâtul judecător P.M. ar fi acordat consiliere în privința demersurilor juridice care trebuiau efectuate de către T.N și de soția acestuia nu au fost confirmate de probele administrate în cauză, singura probă invocată în cuprinsul acțiunii disciplinare fiind reprezentată de procesele verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate, înscrisuri care nu se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, în declarația dată în fața Secției pârâtul a arătat că nu îl cunoaște pe T.N și nici pe soția acestuia, T.M, aceștia fiind cunoștințe ale fostei sale prietene P.M. Arată că nu le-a oferit acestora consultații juridice, oferindu-se să îi împrumute cu o sumă de bani pentru a putea achita o eventuală cauțiune.

Aceste susțineri ale pârâtului sunt confirmate de martora P.M.care a declarat că, aflând despre situația lui T.N, pârâtul s-a oferit să îi împrumute soției acestuia o sumă de bani pentru cauțiune, dar nu a mai fost nevoie întrucât cauțiunea a fost asigurată de un imobil.

Prin urmare, nu se poate reține că pârâtul judecător P.M. a acordat consultanță pentru rezolvarea problemelor judiciare în care era implicat T.N, fapta pârâtului, astfel cum a fost descrisă, putând fi eventual calificată ca un sprijin moral acordat numitei P.M, persoana cu care judecătorul avea la acel moment o relație foarte apropiată.

Pentru aceste motive, Secția apreciază că, pentru fapta descrisă anterior, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a pârâtului în condițiile art.99 lit.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare.

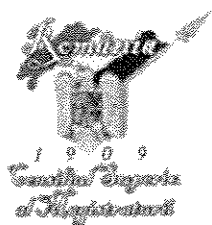
Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare constituie abatere disciplinară „nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii”.

Potrivit art. 306 Cod procedură penală “deliberarea și pronunțarea hotărârii se fac de îndată după încheierea dezbaterilor”.

Conform art. 307 Cod procedură penală „la deliberare iau parte numai membrii completului în fața căruia a avut loc dezbaterile”, completul de judecată deliberând în secret. Hotărârea trebuie să fie rezultatul acordului membrilor completului de judecată asupra soluțiilor date chestiunilor supuse deliberării.

Cu privire la această abatere disciplinară, I.J. a reținut că, judecătorul P.M. a purtat cu numitul R.F două discuții la data de 28.02.2012, în cursul cărora a abordat problema recunoașterii/nerecunoașterii faptelor de către inculpații M. J. J. și S.I. E. și i-a transmis rezultatul deliberării în dosarul nr..... al Curții de Apel O., Secția penală și pentru cauze cu minori, mai înainte ca soluția la care a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ajuns completul de recurs să fi fost pronunțată în ședință publică, în aceeași zi, de către președintele completului de judecată.

Secția reține că din probele administrate în cauză nu a rezultat că pârâtul judecător P.M. a furnizat numitului R.F date și informații care țin de deliberarea completului de judecată și care au caracter confidențial.

Astfel, potrivit datelor furnizate prin intermediul sistemului informatic Ecris, dosarul nr., având ca obiect furt calificat a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel O., Secția penală la data de 23.01.2012, în vederea soluționării căilor de atac exercitate și a fost repartizat aleatoriu completului C1R recurs, din compunerea căruia face parte și domnul judecător P.M..

Cauza a fost soluționată la data de 28.02.2012, când, pe rolul completului C1R recurs din care a făcut parte și domnul judecător P.M., de la Curtea de Apel O., Secția penală, s-au aflat 31 de recursuri, la poziția nr.8 pe listă regăsindu-se dosarul susmenționat .

Din înregistrarea ședinței de judecată, pusă la dispoziția inspectorilor judiciari de către Compartimentul IT al instanței, precum și din referatul întocmit de grefierul de ședință P. C., rezultă că ședința de recursuri a început la ora 11:41:05 și a fost finalizată la ora 13:44:17 .

În declarația pe care a dat-o în fața Secției, pârâtul a arătat că îl cunoaște pe R.F din anul 2002. Înainte cu circa o săptămână de data de 28.02.2012, R.F l-a căutat pentru a-i arăta niște autorizații de construcții iar în data de 28.02.2012 s-au întâlnit pentru a-i restitui aceste acte. A arătat că s-a întâlnit cu R.F după ce completul de recurs a judecat cauzele de pe listă, s-au făcut deliberările și au fost scrise soluțiile în condică. Cu această ocazie R.F l-a întrebat dacă a judecat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

o cauză cu inculpații M. J. J. și S. I. E., pe care i-a descris fizic. Pârâtul a precizat că judecase în recurs această cauză și întrucât nu scrisese el minutele i-a spus lui R.F. că îi va comunica ulterior soluția.

Martorul R.F. (filele 192-196 vol.II-dosar nr.3/J/2013) a confirmat susținerile pârâtului, declarând că în data de 28.02.2012, în jurul orei 14,00, s-a întâlnit cu pârâtul întrucât acesta trebuia să îi restituie un set de acte pe care i le dăduse anterior. Cu această ocazie l-a întrebat pe pârât dacă a soluționat o cauză privindu-i pe M. J. J. și S. I.E. iar acesta i-a răspuns că a judecat această cauză dar nu știe ce soluție s-a pronunțat. După aproximativ 50 min, o oră pârâtul l-a sunat și i-a spus soluția.

Din adresa transmisă de Curtea de Apel O. (fila 166-vol.II dosar disciplinar) rezultă că nu există înregistrarea pronunțărilor din data de 28.02.2012, iar din nota întocmită de greșierul de ședință, rezultă că pentru ședința de judecată din data de 28.02.2012 nu s-a încheiat proces verbal care să consemneze împrejurarea că pronunțările au fost făcute în ședință publică.

Prin urmare, nu s-a făcut dovada că pronunțările în dosarele soluționate în ședința din data de 28.02.2012 au fost făcute în ședință publică.

Dimpotrivă, probele administrate au relevat faptul că pârâtul a comunicat numitului R.F. soluția în dosarul nr. după închiderea dezbaterilor și pronunțarea soluțiilor, în condițiile în care ședința de judecată din data de 28.02.2012 s-a încheiat la ora 13:44:17 iar discuția dintre judecător și ofițerul de poliție a avut loc după ora 14,00.

De asemenea, nu s-a dovedit că pârâtul judecător ar fi furnizat numitului R.F. date despre procesul penal în curs de soluționare, respectiv aspecte

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] vizând relevanța recunoașterii/nerecunoașterii faptelor pentru care au fost condamnați în primă instanță cei doi inculpați. Singurul aspect comunicat de pârâtul judecător a vizat faptul că unul dintre inculpați a recunoscut fapta iar celalalt nu.

Astfel, nu se poate reține că datele respective se circumscriau obligației de confidențialitate ce incumbă judecătorului care a luat cunoștință de aceste aspecte în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Pentru aceste motive, Secția constată că nu se poate reține în sarcina pârâtului judecător săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. l) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. l) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012, constituie abatere disciplinară „imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror”.

Pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, modificată prin Legea nr. 24/2012 este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, judecătorul să se imixtioneze în activitatea altui judecător.

În accepțiunea textului, noțiunea de „imixtiune” cuprinde orice atingere adusă principiului potrivit căruia, în activitatea lor, judecătorii sunt

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

independenți și se supun numai legii, indiferent dacă prin actul de imixtiune autorul său urmărește sau nu realizarea unui interes.

Secția reține că, în exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, judecătorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate, să apere prestigiul puterii judecătorești printr-o comportare adecvată în relațiile cu justițiabili, cu colegii, cu reprezentanții celorlalte organe ale statului, cu întregul corp social.

Prin urmare, acestuia nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte ori să intervină în activitatea altui judecător, pentru rezolvarea intereselor personale, ale familiei sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis, cu desăvârșire, să se folosească de calitatea lui pentru a obține avantaje sau priorități în rezolvarea unor astfel de interese.

Prin acțiunea disciplinară s-a reținut că fapta descrisă la **punctul B subpunctul 6** întrunește și elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. 1) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012.

Prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada vreunei intervenții a pârâtului P.M. în activitatea judecătorilor investiți cu soluționarea cauzelor privind pe inculpatul T.N, intervenție care ar fi urmărit rezolvarea intereselor personale ale acestuia.

Astfel, susținerea I.J. în sensul că, în vederea punerii în libertate a inculpatului T.N – nașul de cununie la prima căsătorie a prietenei magistratului, P.M.V – pârâtul P.M., s-ar fi oferit să intervină în activitatea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

unuia dintre magistrații investiți cu soluționarea, în recurs, a cererii de liberare provizorie pe cauțiune, este lipsită de suport probator.

I.J. a făcut referire la o anume persoană "O." ce apare în convorbirile telefonice interceptate și redată în procesele verbale depuse la dosar, însă nicio o altă probă administrată în cauză nu confirmă cele susținute.

În concret, împrejurarea că judecătorul O. G., unul dintre membri completurilor de judecată investite cu soluționarea recursurilor formulate de inculpatul T.N, a formulat o opinie separată nu este de natură a dovedi că pârâtul judecător a intervenit pe lângă acesta pentru obținerea unei soluții favorabile inculpatului.

Mai mult decât atât, prin rechizitoriul din 19 martie 2013 întocmit în dosarul nr. (fila 64 vol.II-dosar nr.3/J/2013) s-a dispus neînceperea urmăririi penale, în temeiul art.228 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală, cu privire la făptuitorii T.M G., sub aspectul comiterii infracțiunii de cumpărare de influență prevăzute de art.6¹ din Legea nr.78/2000 și P.M., sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000.

În concluzie, Secția apreciază că nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și b) din

56

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, abateri disciplinare al căror conținut constitutiv se regăsește în faptele descrise la pct.A) subpunctul 3) și respectiv, la pct.B subpunctul 4) din acțiunea disciplinară, motiv pentru care acțiunea disciplinară va fi admisă în parte.

Pe cale de consecință, va respinge acțiunea disciplinară formulată de I.J. împotriva domnului P.M., judecător în cadrul Curții de Apel O., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. j) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul judecător.

De asemenea, Secția va avea în vedere faptul că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probele administrate în cauză.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În egală măsură, la aprecierea sancțiunii, reprezentarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, este relevantă. Pârâtul are reprezentarea normalității modului în care un judecător trebuie să se manifeste atât în exercitarea profesiei cât și în societate pentru a garanta și a asigura încrederea în actul de justiție, în caz contrar putând apărea suspiciuni publice cu privire la integritatea magistratului chemat să aplice legea.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, apreciem că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să nu îl îndepărteze din magistratură dar care, în același timp, să îl atenționeze în sensul evitării unor manifestări susceptibile de a da naștere la interpretări de natură a afecta imparțialitatea funcției de magistrat și a prestigiului justiției.

În consecință, față de urmările concrete produse și anume crearea unei suspiciuni publice la nivel local cu privire la imparțialitatea, integritatea și conduita judiciară a pârâtului judecător și față de disp.art.100 lit. d) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare a "suspendării din funcție pe o perioadă de 6 luni".

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

HOTĂRĂȘTE:

Cu majoritate,

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de I.J. împotriva domnului P.M., judecător în cadrul Curții de Apel O..

În baza art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului P.M., judecător în cadrul Curții de Apel O., sancțiunea disciplinară constând în "suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni" pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, abateri disciplinare al căror conținut constitutiv se regăsește în faptele descrise la pct.A) subpunctul 3) și respectiv, la pct.B subpunctul 4) din acțiunea disciplinară.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de I.J. împotriva domnului P.M., judecător în cadrul Curții de Apel O., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. j) și l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 25 noiembrie 2013.

Președinte:

59

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu opinie separată în sensul reținerii în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a faptei descrise la pct.A) subpunctul 1 din acțiunea disciplinară.

În raport de situația de fapt descrisă anterior, în opinie minoritară, apreciez că în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare trebuie reținută și fapta descrise la pct.A) subpunctul 1 din acțiunea disciplinară pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare constituie abatere disciplinară **„manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu”**.

Potrivit dispozițiilor art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare și ale art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
afaceri, de prevenire și sancționare a corupției, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii și procurorii au obligația să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate, fiindu-le interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Totodată magistratului îi este interzisă orice folosire a poziției sale de magistrat în orice relații cu alte persoane pentru a nu crea acestora impresia exercitării unor presiuni sau că ar fi îndreptățit să exercite personal atribuțiile cu care este investit prin lege în exercitarea funcției.

În „Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară” se precizează că acestea sunt menite să stabilească standarde pentru conduita etică a judecătorilor, care „pornesc de la premisa că judecătorii sunt responsabili de conduita lor în fața unor instituții anume create pentru a asigura respectarea normelor judiciare, instituții ce sunt ele însele independente și imparțiale.”

Responsabilitatea în menținerea imaginii și statutului magistratului, ca și obligație de rezervă a acestuia intervin și în afara cadrului strict profesional.

Pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie să se poată reține că pârâtul judecător, în exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, a încălcat standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește, s-a implicat în activități care prejudiciază reputația instanțelor judecătorești sau a sistemului judiciar în ansamblul său, ori prin conduita sa a adus atingere valorilor sociale și morale unanim acceptate.

În speță, toate demersurile pe care comisarul C.C le-a întreprins cu privire la D.I. au fost efectuate la îndemnul pârâtului judecător P.M. și fără ca la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
BCCO O. să fie înregistrată vreo lucrare. De asemenea, invitarea numitei D.I. la sediul poliției și ascultarea sa, au fost realizate de către ofițerul de poliție la data de 16.10.2012, în condițiile în care lucrarea privind situația celorlalte persoane identificate la același local din Graz - Austria, unde se prostitua și D.I., a fost înregistrată sub nr. abia în 23.10.2012 (filele 16-47, vol. 3, dosar cercetare disciplinară).

Mai mult decât atât, deși D.I. s-a prezentat la sediul BCCO O., urmare a unei invitații, pe care comisarul C.C a susținut că ar fi conceput-o și trimis-o printr-un alt polițist la domiciliul acesteia, la dosar nu există nicio urmă a acestei invitații, ori a declarației care i-ar fi fost luată urmare a prezentării sale la poliție în data de 16.10.2012.

De altfel, ofițerul de poliție C.C a declarat și în faza de cercetare disciplinară că la întâlnirea din data de 16 octombrie 2013 i s-a confirmat fără dubiu că Doble nu a fost victima vreunui trafic de persoane (fila 3, vol. 3, dosar cercetare disciplinară).

Prin urmare, se reține că toate acțiunile efectuate de comisarul de poliție C.C în perioada septembrie-octombrie 2012 au fost determinate doar de solicitările exprese ale pârâtului judecător P.M., solicitări care au avut drept scop final să o determine pe numita D.I. să renunțe la activitatea de a se prostitua legal în Austria. De asemenea, pârâtul judecător P.M. a fost ținut la curent cu toate demersurile efectuate de ofițerul de poliție, aspect ce denotă o implicare directă și activă a acestuia în desfășurarea activității de cercetare penală.

Chiar dacă pârâtul judecător ar fi apelat la prietenul său C.C pentru a efectua verificări cu privire la D.I. întrucât familia acesteia era îngrijorată, această

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

împrejurare nu este de natură a atrage exonerarea de raspundere disciplinară a pârâtului, putând fi avută în vedere eventual la individualizarea sancțiunii disciplinare. Prin urmare, comportamentul pârâtului judecător nu este justificat în condițiile în care calitatea de magistrat îi impunea acestuia obligația de a respecta interdicțiile cerute de statutul funcției.

Mai mult decât atât, rudele apropiate ale numitei D.I. nu au sesizat organele de poliție cu privire la suspiciunile pe care le-ar fi avut raportat la activitatea desfășurată de aceasta.

În aceste condiții, se reține că faptele pârâtului judecător constând în: acțiunea de determinare a ofițerului de poliție C.C să inițieze o cercetare față de D.I. cu scopul de a o determina să renunțe la activitatea de prostituție desfășurată în mod legal în Austria, intervențiile repetate în activitatea comisarului de poliție în sensul solicitării de informații cu privire la procedurile desfășurate, implicare directă și activă în toate demersurile întreprinse de ofițerul de poliție, constituie constituie atât o manifestare contrară demnității funcției cât și o manifestare de natură a aduce atingere imparțialității și prestigiului justiției .

În contextul în care aceste împrejurări au ajuns la cunoștința publicului larg al respectivei comunității locale, prin intermediul presei, fiind de natură a crea discuții neprincipiale, legătura de cauzalitate între actele pârâtului și urmarea produsă apare neîndoieabilă.

Sub aspectul laturii subiective, se reține că, vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției, este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să determine în mod direct și fără echivoc declanșarea unor verificări în afara cadrului legal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Totodată pârâtul judecător s-a folosit, în mod voit, de calitatea de magistrat, pentru a-l influența pe ofițerul de poliție C.C în a declanșa o procedură de cercetare penală, această conduită fiind de natură a pune la îndoială prestigiul funcției de judecător și a întregului corp profesional.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Pentru aceste considerente, în opinie minoritară, apreciez că se impune reținerea în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a faptei descrise la pct.A) subpunctul 1 din acțiunea disciplinară.

Judecător

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

